

jeg da godt tænke mig at høre hr. Helge Adam Møllers kommentarer til det indlæg, vi hørte fra fru Birthe Rønn Hornbech.

Jeg forstod det sådan, at det bl.a. er et meget ufravigeligt krav fra partiet Venstre, at hvis man overhovedet skulle være med på tankegangen om at udlevere mobiloplysninger på den måde, der er lagt op til i lovforslaget, kræver det, at der sker en orientering af de folk, hvis mobiltelefon er blevet aflyttet. Hvordan forholder Det Konservative Folkeparti sig til det ændringsforslag, som Venstre vil stille, og hvordan forholder man sig mere generelt til de betragtninger, som Venstre gjorde over det punkt?

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Nu er det jo ikke mig og Det Konservative Folkeparti, der har fremsat dette lovforslag, og derfor behøver jeg ikke kommentere, hvad hver eneste ordfører siger om alle synspunkter.

Men jeg vil da godt kommentere det væsentlige spørgsmål, hr. Søren Søndergaard stiller: når man bruger oplysninger om, at mobiltelefoner har været tændt, og der har været samtaler, skal alle så have oplysninger om det bagefter? Vi er enige i lovforslaget: det skal de ikke.

Lad mig igen tage eksemplet fra Titangade. Man mente dengang, at det drejede sig om 20.000-25.000 personer, der havde været i området, men hvor det vel maksimalt var 20, der kunne være interessante for politiet. Jeg har svært ved at begrunde, hvorfor man skulle bruge kolossalt mange menneskelige og økonomiske ressourcer på at sende breve eller meddelelser ud til de 20.218, som var fuldstændig uaktuelle, men som tilfældigvis havde været i nærheden den aften.

Hvis jeg selv havde været i nærheden – det var jeg mig bekendt ikke den aften, men hvis jeg havde været der og havde haft min mobiltelefon åben, ville jeg have syntes, det var helt urimeligt, at politiet skulle bruge et stort antal timer, frimærker og papirark på at sende mig et brev, hvor der stod: I øvrigt har vi konstateret, at du var der den aften, men vi har ikke nogen mistanke, og derfor gør vi ikke videre ved sagen. Det ville være spild af skatteborgernes penge, og da Det Konservative Folkeparti går ind for skattelettelser, vil vi altså ikke være med til at lave overflødige offentlige omkostninger.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Nej, men det er måske ikke al ny teknik, som fører til lettelse af arbejdet.

Dér, hvor det kan være relevant at anmode om f.eks. 25.000 navne, er jo i de tilfælde, hvor man har en mistænkt eller en gruppe af mistænkte, fordi man dermed kan få afklaret, om den eller de mistænkte er blandt dem, der har brugt telefonen. Men hvad med de situationer, hvor man ikke har en mistænkt eller en gruppe af mistænkte? Kunne man ikke dér sige, at så skal der ikke være mulighed for det? Så skulle politiet jo ikke bare i gang med at skrive breve til 25.000 mennesker, men undersøge alle 25.000 for at se, om nogle af dem eventuelt kunne være gerningsmændene, og ville det dog ikke være et endnu større spild af skatteydernes penge end bare at sende dem et brev efterfølgende?

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Blot lige for at få slået ned, at vi skulle have nogen ønsker om, at politiet skulle bruge helt uanede ressourcer på at give underretning: Har hr. Helge Adam Møller ikke hørt, at sådan noget kan klares elektronisk?

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jo, jeg har hørt meget om elektronikkens velsignelser.

Jeg kan huske, at da jeg startede i Folketinget for en del år siden, sagde man, at nu fik vi snart indført elektronik og pc'er, og så ville mængden af papir aftage drastisk. Men der er 10 gange så meget papir hver dag i Folketinget, som der var, da jeg startede i 1984, så jeg er ikke sikker på, at det er så let at klare det. Der er også noget, der hedder taletidskort osv., og det er utrolig kompliceret og utrolig dyrt, både mandskabsmæssigt og økonomisk, hvis man skal kunne følge det. Jeg er selvfølgelig villig til at diskutere, og jeg vil meget gerne blive klogere; men jeg har meget svært ved at se, hvilken gevinst enkelte mennesker har af at få denne oplysning. Det er jo fuldstændig overflødigt.

Så taler hr. Søren Søndergaard om de tilfælde, hvor alle 25.000 er under mistanke. Det tror jeg er en teoretisk betragtning. Jeg har i hvert fald svært ved at finde et eksempel, for i enhver stor og omfattende forbrydelse har politiet jo altid nogle, skal vi sige, særlig mistænkte, enten enkeltindivider eller grupper af personer, og der-